

Sygn. akt X GCo 109/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział X Gospodarczy w składzie

Przewodniczący: SSO Paweł Wiśniewski

Protokolant: Paula Ulida

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2019 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku wierzyciela J. D.

przy udziale dłużnika T. M.

o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego

postanawia:

I. ponownie wydać wierzycielowi tytuł wykonawczy w postaci:

- nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego w dniu 16 czerwca 2004 r. przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu (sygn. akt X GNc 981/04) zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności w zakresie stwierdzonych tym tytułem zobowiązań dłużnika do zapłaty należności głównej w kwocie 30.091,82 zł, kosztów procesu w kwocie 2.951,60 zł oraz odsetek ustawowych liczonych od kwoty 30.091,82 zł za okres od dnia 28 kwietnia 2004 r. do dnia 18 maja 2005 r. oraz od dnia 29 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;

- nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego w dniu 12 lipca 2004 r. przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu (sygn. akt X GNc 1104/04) zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności w zakresie stwierdzonych tym tytułem zobowiązań dłużnika do zapłaty należności głównej w kwocie 56.702,22 zł, kosztów procesu w kwocie 4.600,60 zł oraz odsetek ustawowych liczonych od kwot:

- 26.172,93 zł od dnia 1 października 2003 r. do dnia 18 maja 2005 r. oraz od dnia 29 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,

- 30.529,29 zł od dnia 28 października 2003 r. do dnia 18 maja 2005 r. oraz od dnia 29 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;

- nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego w dniu 13 lipca 2004 r. przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu (sygn. akt X GNc 1126/04) zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności w zakresie stwierdzonym tym tytułem zobowiązań dłużnika do zapłaty należności głównej w kwocie 72.644,44 zł, kosztów procesu w kwocie 4.839,70 zł oraz odsetek ustawowych liczonych od kwot:

- 47.266,96 zł od dnia 25 grudnia 2003 r. do dnia 18 maja 2005 r. oraz od dnia 29 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,

- 20.482,95 zł od dnia 1 listopada 2003 r. do dnia 18 maja 2005 r. oraz od dnia 29 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,

- 4.895,53 zł od dnia 30 czerwca 2003 r. do dnia 18 maja 2005 r. oraz od dnia 29 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części wniosek oddalić.

Sygn. akt **X GCo 109/19**

UZASADNIENIE

Wierzyciel J. D. w dniu 29 kwietnia 2019 r. wniósł o ponowne wydanie - zamiast utraconego - tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sadu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 27 kwietnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt X GC 877/04, utrzymującego w mocy następujące nakazy zapłaty wydane w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu: z dnia 16 czerwca 2004 r. (sygn. akt X GNc 981/04), z dnia 12 lipca 2004 r. (sygn. akt X GNc 1104/04) i z dnia 13 lipca 2004r. (sygn. akt X GNc 1126/04), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 31 maja 2005r.

Sąd ustalił następujące fakty:

W dniu 16 czerwca 2004 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (sygn. akt X GNc 981/04), zasądając od dłużnika T. M. na rzecz wierzyciela J. D. kwotę 30.091,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 28 kwietnia 2004 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 2.951,60 zł.

(fakt bezsporny, zob. też nakaz zapłaty, k. 19 akt X GC 877/04)

W dniu 12 lipca 2004 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (sygn. akt X GNc 1104/04), zasądając od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 56.702,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi do dnia zapłaty od kwot:

- 26.172,93 zł od dnia 1 października 2003r.,
 - 30.529,29zł od dnia 28 października 2003 r.,
- oraz kosztami procesu w kwocie 4.600,60 zł.

Na podstawie art. 219 k.p.c. zarządzono połączenie powyższej sprawy ze sprawą o sygn. akt X GC 877/04 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

(fakt bezsporny, zob. też nakaz zapłaty, k. 24 oraz postanowienie, k. 145 akt X GC 973/04)

W dniu 13 lipca 2004 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (sygn. akt X GNc 1126/04), zasądając od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 72.644,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi do dnia zapłaty od kwot:

- 47.266,96 zł od dnia 25 grudnia 2003 r.,
- 20.482,95 zł od dnia 1 listopada 2003 r.,
- 4.895,53 zł od dnia 30 czerwca 2003 r.

oraz kosztami procesu w kwocie 4.839,70 zł.

Na podstawie art. 219 k.p.c. zarządzono połączenie powyższej sprawy ze sprawą o sygn. akt X GC 877/04 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz prowadzenia ją pod sygn. akt X GC 877/04.

(fakt bezsporny, zob. też nakaz zapłaty, k. 34 oraz zarządzenia, k. 110 akt X GC 1047/04)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2005 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu (sygn. akt X GC 877/04) utrzymał w mocy nakazy zapłaty wydane w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu:

- z dnia 16 czerwca 2004 r., sygn. akt X GNc 981/04;

- z dnia 12 lipca 2004 r., sygn. akt X GNc 1104/04;

- z dnia 13 lipca 2004 r., sygn. akt X GNc 1126/04.

Termin na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku upłynął stronom bezskutecznie, a żadna ze stron nie składała apelacji.

(fakt bezsporny, zob. też wyrok, k. 150 akt X GC 877/04)

Na wniosek wierzyciela na podstawie opisanych nakazów zapłaty zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu - B. B. (sygn. akt Km 2005/05).

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2009 r. postępowanie egzekucyjne umorzono wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.

(dowód: - postanowienie o umorzeniu postępowania, k. 18

- przesłuchanie wierzyciela na rozprawie w dniu 13 września 2019 r., prot. elektr. 00:03:28

- przesłuchanie dłużnika na rozprawie w dniu 13 września 2019 r., prot. elektr. 00:12:12)

Akta sprawy o sygn. Km 2005/05 zostały zniszczone przez Składnicę Akt Krajowej Rady Komorniczej w dniu 28 sierpnia 2017 r. Z danych uzyskanych z systemu informatycznego Komornika (...) wynika, iż postanowieniem o zakończeniu sprawy wraz z tytułem wykonawczym zostało wysłane wierzycielowi. W systemie nie ma potwierdzenia czy przesyłka została skutecznie doręczona, czy też powróciła do kancelarii jako niepodjęta w terminie.

Wierzyciel nie otrzymał od komornika żadnej przesyłki pocztowej.

(dowód: - zaświadczenie z dnia 19 czerwca 2019 r., k. 19;

- przesłuchanie wierzyciela na rozprawie w dniu 13 września 2019 r., prot. elektr. 00:03:28)

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek zasługiwał co do zasady na uwzględnienie.

W postępowaniu prowadzonym na podstawie art. 794 k.p.c. wierzyciela obciąża obowiązek wykazania utraty tytułu. Ze względu na oczywiste trudności dowodowe występujące w tego typu wypadkach przyjmuje się jednak, że wierzyciel nie musi zawsze bezpośrednio wykazywać faktu utraty tytułu, ale powinien co najmniej wykazać, że zaszły okoliczności, które dostatecznie uprawdopodobniają utratę tytułu. Wykazane przez wierzyciela opisanej wyżej okoliczności związane ze zniszczeniem akt komorniczych z ostatniego postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie utraconego tytułu wykonawczego, brak dowodu doręczenia wierzycielowi tytułu wykonawczego po umorzeniu postępowania, jak również wyjaśnienia wierzyciela, uzasadniają zatem uwzględnienie wniosku.

Przedmiotem niniejszego postępowania nie mogła być ocena istnienia zobowiązania stwierdzonego tytułem egzekucyjnym, gdyż postępowanie to jest co do zasady ograniczone do badania faktu utraty tytułu wykonawczego (art. 794 k.p.c.). Z wykładni celowościowej i systemowej art. 782¹ k.p.c., dodanego z dniem 21 sierpnia 2019 r. przez art. 1 ppkt 223 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2019.1469), wynika jednak, że Sąd był zobowiązany do zbadania z urzędu przesłanek określonych w wymienionym przepisie, skoro wydawany ponownie tytuł wykonawczy stanowi tytuł egzekucyjny zaopatrzone w klauzulę wykonalności (art. 776 k.p.c.), a także z uwagi na umiejscowienie przepisów dotyczących ponownego wydania tytułu wykonawczego w kodeksie postępowania cywilnego. W myśl art. 9 ust. 2 powołanej ustawy zmieniającej z 4 lipca 2019 r., powyższy przepis ma zaś zastosowanie również do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej.

W ocenie Sądu, w świetle okoliczności sprawy brak było podstaw do przyjęcia, że wniosek jest sprzeczny z prawem albo zmierza do obejścia prawa (art. 782¹ § 1 pkt 1 k.p.c.). Z treści tytułu wykonawczego oraz ustalonych okoliczności wynika natomiast, że roszczenie objęte tytułem wykonawczym uległo w pewnym zakresie przedawnieniu – co do części odsetek.

Wyjaśnić należy, że w wypadku upływu terminu przedawnienia jako wskazanej w art. 782¹ § 1 pkt 2 k.p.c. przeszkody do nadania klauzuli wykonalności orzeczeniu sądowemu chodzi jedynie o sześcioletni lub trzyletni termin przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem, o którym mowa w art. 125 § 1 k.c., skoro upływ terminu ma wynikać z treści tytułu. Przepis art. 782¹ § 1 k.p.c. stanowi przy tym *lex specialis* w stosunku do art. 117 k.c. w takim zakresie, że upływ terminu przedawnienia uwzględniany jest z urzędu w każdej sprawie, a nie tylko w sprawach o roszczenia przeciwko konsumentom.

Według art. 125 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 lipca 2018 r., termin przedawnienia roszczenia stwierdzonego orzeczeniem (za wyjątkiem roszczeń o świadczenie okresowe należne w przyszłości ulegającymi przedawnieniu trzyletniemu) wynosił dziesięć lat. Termin ten ma zastosowanie w wypadku tytułów egzekucyjnych wydanych przed dniem 8 lipca 2018 r. stwierdzających roszczenie przysługujące konsumentowi, albo jeżeli termin przedawnienia liczony na dotychczasowych zasadach upłynąłby wcześniej niż w wypadku zastosowania nowych przepisów (art. 5 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 7 czerwca 2018 r., poz. 1104)). Przy zastosowaniu art. 125 k.c. w nowym brzmieniu, jasne jest, że nie upłynął jeszcze sześcioletni bądź trzyletni termin przedawnienia liczony od dnia 8 lipca 2018 r. W rozpatrywanym wypadku zastosowanie znajdują zatem przepisy w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 lipca 2018 r., skoro - biorąc pod uwagę wydanie tytułu wykonawczego w 2005 r. – termin przedawnienia upłynąłby wcześniej.

Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do egzekwowania roszczeń danego rodzaju, przedsięwziętą bezpośrednio w celu zaspokojenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.), a po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo od momentu zakończenia postępowania (art. 124 § 2 k.c.). Złożony przez wierzyciela wniosek o wszczęcie egzekucji przerwał zatem bieg terminu przedawnienia w stosunku do stwierdzonej tytułem wykonawczym należności głównej, kosztów procesu oraz odsetek do dnia wydania tytułu. Niewątpliwie jest bowiem, że wniosek został wniesiony przed upływem trzech (a tym bardziej dziesięciu lat) od uprawomocnienia się nakazów zapłaty, do którego doszło wskutek wydania wyroku z dnia 27 kwietnia 2005 r. Sygnatura akt komorniczych (.../05) wskazuje bowiem na wszczęcie egzekucji w 2005 roku. Umorzenie prowadzonego w oparciu o prawomocne nakazy zapłaty postępowania egzekucyjnego z urzędu na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. (z racji bezskuteczności egzekucji) spowodowało, że bieg przedawnienia rozpoczął się na nowo po prawomocności postanowienia komornika z dnia 27 sierpnia 2009 r. Na przedłożonym do akt sprawy odpisie postanowienia brak wzmianki o prawomocności, daty takiej nie wskazał również wnioskodawca. Na zasadzie domniemania faktycznego można jednak przyjąć, że nastąpiło to we wrześniu lub w październiku 2009 r. W świetle doświadczenia życiowego uzasadniony jest bowiem wniosek, że czas potrzebny na doręczenie postanowienia stronom

postępowania egzekucyjnego i upływ tygodniowego terminu na ewentualne zaskarżenie postanowienia w drodze skargi na czynność komornika nie przekracza kilku (pięciu – sześciu) tygodni.

Złożenie wniosku w niniejszej sprawie o wydanie utraconego tytułu wykonawczego (w dniu 29 kwietnia 2019 r.) przerwało ponownie bieg terminu przedawnienia w stosunku do wierzytelności głównej przed upływem dziesięcioletniego terminu przedawnienia.

Sąd przyjął natomiast, że przed złożeniem wniosku w niniejszej sprawie upłynął natomiast trzyletni termin przedawnienia z art. 125 § 1 k.c. w stosunku do odsetek liczonych od dnia uprawomocnienia się wyroku z 27 kwietnia 2005 r., tj. 19 maja 2005 r. (z uwagi na upływ w dniu 18 maja 2005 r. terminu na złożenie apelacji), aż do dnia 28 kwietnia 2016 r. (trzy lata przed złożeniem wniosku w niniejszej sprawie). Wierzyciel nie wskazał faktów, a tym bardziej nie przedłożył dokumentów, z których wynikałoby bowiem, że bieg przedawnienia co do odsetek zasądzonych tytułem wykonawczym został ponownie przerwany. Roszczenie w tym zakresie uznać zatem należało za przedawnione, stosownie do treści art. 782¹ k.p.c.

Wyjaśnić również należy, że tytułem egzekucyjnym w niniejszej sprawie były wyłącznie nakazy zapłaty, a nie był nim wyrok w całości utrzymujący nakazy zapłaty w mocy, albowiem wyrok ten w żadnym zakresie nie zmieniał nakazów zapłaty, ani nie zawierał dodatkowych orzeczeń podlegających wykonaniu. W takim wypadku klauzulę wykonalności umieszcza się więc wyłącznie na wypisie nakazu zapłaty (§ 194 ust. 1 i 2 regulaminu urzędowania sądów powszechnych). Dlatego też, wniosek o wydanie tytułu wykonawczego obejmującego wyrok z dnia 27 kwietnia 2015 r. podlegał oddaleniu.

Mając na względzie powyższe, na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w punktach I i II sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis postanowienia z 26.09.2019 r. z uzasadnieniem doręczyć dłużnikowi;
3. kal. 7 dni.